

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **T. P.**, bytem P., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.10.2014 č.j. MV-58402-105/VS-2009

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3.10.2014 č.j. MV-58402-105/VS-2009 se zrušuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Společnou žalobou ze dne 4.10.2014 podanou u Městského soudu v Praze se žalobci W. H., T. P. a J. Š. domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3.10.2014 č.j. MV 58402-105/VS-2009 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla podle § 8 odst. 1 písm. c/ zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, odmítnuta registrace občanského sdružení s názvem Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení. Napadené rozhodnutí žalobci označili za nezákonné a nepřezkoumatelné; v žalobě vytkli žalovanému, že nerespektoval závazný právní názor vyslovený ve zrušovacím rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28.3.2014 č.j. 5 A 51/2013 – 56.

Podáním ze dne 16.3.2015 žalobci informovali soud o tom, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2015, č. j. 8 As 67/2014- 69 byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2014, č. j. 5 A 51/2013-56 a rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009. Právní mocí tohoto rozsudku došlo v souladu

s ustanovením § 8 odst. 4 zákona o sdružování občanů k registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanského sdružení. Napadené rozhodnutí se tak stává nicotným a dle žalobců je na místě, aby soud jeho nicotnost rozsudkem vyslovil a aby přiznal žalobcům právo na náhradu nákladů řízení, neboť tuto nicotnost ani nezpůsobili, ani ji nemohli s ohledem na to, že vyšla najevo až po podání žaloby, ve své žalobě řádně namítnout.

Usnesením ze dne 30.3.2015 č.j. 9 A 333/2014 – 34 soud řízení ve vztahu k žalobci W. H. a ve vztahu k žalobci J. Š. zastavil, protože jmenovaní žalobci přes výzvu soudu nezaplatili soudní poplatek.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě potvrdil sdělení žalobců, že Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 3. 3. 2014, č.j. 8 As 67/2014 - 69 rozhodl o kasační stížnosti podané Ministerstvem vnitra proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2014, č. j. 5 A 51/2013-56, jímž bylo zrušeno jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009 o odmítnutí registrace občanského sdružení s názvem Sudetoněmecké krajské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení. Rozsudek Nejvyššího správního soudu v předmětné věci nabyl právní moci dne 17. 3. 2015. Kasační stížnosti bylo vyhověno zrušením napadeného rozsudku Městského soudu v Praze výrokem I. uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu. Zároveň výrokem II. tohoto rozsudku Nejvyšší správní soud zrušil z věcných důvodů předmětné rozhodnutí Ministerstva vnitra o odmítnutí registrace předmětného občanského sdružení. Ve smyslu § 8 odst. 4 zákona o sdružování občanů je den právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu dnem registrace tohoto občanského sdružení.

Soud o věci uvažil takto:

Žalovaný přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí v důsledku toho, že jeho předchozí rozhodnutí ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58402-74/VS-2009 o odmítnutí registrace předmětného občanského sdružení (dnes spolku) bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28.3.2014, č. j. 5 A 51/2013 – 56. Vzhledem ke zrušení tohoto rozsudku Městského soudu v Praze rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3.3.2014, č.j. 8 As 67/2014 – 69, jímž bylo zároveň zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 18.2.2013, č.j. MV-58402-74/VS-2009, protože Nejvyšší správní soud neshledal důvody k odmítnutí registrace občanského sdružení, nastala situace, kdy zde vedle sebe existuje napadené rozhodnutí o odmítnutí registrace předmětného občanského sdružení, a konečné rozhodnutí soudu, v jehož důsledku bylo předmětné občanské sdružení zaregistrováno (podle § 8 odst. 4 zákona o sdružování občanů je den právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3.3.2014, č.j. 8 As 67/2014 – 69 dnem registrace předmětného občanského sdružení). Za této situace je existence napadeného rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto v té samé věci, o které následně rozhodl s konečnou platností výše zmíněným rozsudkem Nejvyšší správní soud, ve zřejmém rozporu s obecnou zásadou non bis in idem.

Tato obecná právní zásada platí nejen v řízení před soudy, ale samozřejmě i v řízení před správními orgány; lze jí dovodit z principu materiální právní moci. Ten v sobě zahrnuje i nezměnitelnost rozhodnutí, tj. nenarušitelnost vzniklých, změněných nebo zaniklých hmotněprávních subjektivních oprávnění a povinností. Uvedená zásada je jedním ze základních principů rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob jak soudy, tak i správními orgány, a bylo by možné se od ní odchýlit jen v případě, že by to stanovil výslovně zákon (pokud by taková právní úprava byla ústavně konformní). Tak tomu

ale v projednávané věci není. Jestliže správní řád (zákon č. 500/2004 Sb.) v § 48 odst. 2 stanoví, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou, jde o výslovnou úpravu odpovídající v teorii i soudní praxi zejména v posledních letech nezpochybňovanému principu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.12.2005 čj. 2 Afs 206/2004-65).

Ze zásady non bis in idem jednoznačně vyplývá nepřipustnost více pravomocných rozhodnutí v téže věci (jejich existence by byla v příkrém rozporu s principem právní jistoty). Proto vedle sebe nemůže obstát napadené rozhodnutí žalovaného o odmítnutí registrace předmětného občanského sdružení a soudní rozhodnutí, které mělo za následek registraci téhož občanského sdružení. Vzhledem ke shora popsané situaci, která nastala v průběhu řízení o registraci předmětného občanského sdružení, soudu nezbylo než napadené rozhodnutí bez dalšího, tj. bez ohledu na vznesené žalobní námitky, zrušit bez jednání pro vadu řízení spočívající v porušení zásady non bis in idem (§ 76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.). K vytčené vadě řízení, která nastala po vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2014, č.j. 8 As 67/2014 – 69, byl soud povinen přihlédnout z úřední povinnosti.

Pro úplnost soud dodává, že z odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2014, č.j. 8 As 67/2014 – 69 je zřejmé, že důvody k odmítnutí registrace předmětného občanského sdružení nebyly dány, takže napadené rozhodnutí, ve kterém žalovaný dospěl k opačnému závěru, bylo zjevně vydáno v rozporu se zákonem o sdružování občanů.

Soud nevyhověl návrhu žalobce na vyslovení nicotnosti napadeného rozhodnutí, neboť napadené rozhodnutí nicotné není. Nicotnost v důsledku zásadních vad zde musí existovat od počátku (ex tunc); nemůže se tedy jednat o stav, kdy určité rozhodnutí správního orgánu v době jeho vydání nicotné není (vadami způsobujícími nicotnost netrpí) a nicotným se stane až po určité době.

S přihlédnutím k důvodu zrušení napadeného rozhodnutí soud nevyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), neboť řízení o registraci občanského sdružení již bylo pravomocně skončeno.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení tvořených zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů

vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 28. května 2015

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Horáková